

215

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 31 marca 1995 r.

w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi.

Na podstawie art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Limity wydatków z Funduszu Pracy na finansowanie wszystkich lub niektórych zadań określonych w przepisach ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu ustalają oraz przekazują środki na ich realizację:

- 1) Prezes Krajowego Urzędu Pracy, zwany dalej „dysponentem pierwszego stopnia”, dla dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy, zwanych dalej „dysponentami drugiego stopnia”,
- 2) dysponenti drugiego stopnia dla kierowników rejonowych urzędów pracy, zwanych dalej „dysponentami trzeciego stopnia”.

2. Limity, o których mowa w ust. 1, ustalane są z uwzględnieniem sytuacji na lokalnych rynkach pracy, niezbędnych potrzeb, możliwości ich zaspokojenia oraz efektywnego wykorzystania.

3. Dysponent pierwszego stopnia ustala limity dla dysponentów drugiego stopnia, po akceptacji przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej kryteriów i zasad ich rozdziału oraz po uwzględnieniu kwot przewidzianych w planie finansowym Funduszu Pracy, określonym w ustawie budżetowej na dany rok.

§ 2. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczone wyłącznie na finansowanie zadań określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości limitu ustalonego przez dysponenta wyższego stopnia.

§ 3. Przeznaczenie środków Funduszu Pracy na finansowanie:

- 1) części kosztów realizacji zadań na rzecz bezrobotnych, wykonywanych w ramach działań statutowych przez organizacje i instytucje,
- 2) udziałów i wkładów finansowych wnoszonych do spółek, fundacji i innych osób prawnych,
- 3) nabywania bonów skarbowych i obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa lub przez Narodowy Bank Polski

może nastąpić za zgodą dysponenta pierwszego stopnia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia i pod warunkiem niezgłoszenia sprzeciwu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 4. Wydatki ze środków Funduszu Pracy należy odpowiednio udokumentować i udostępnić do kontroli przedstawicielom: Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, dysponentów wyższego stopnia oraz innych upoważnionych organów i instytucji.

§ 5. Dysponenti drugiego i trzeciego stopnia, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwej rady zatrudnienia oraz zgody dysponenta Funduszu Pracy wyższego stopnia, mogą zlecić bankom i innym instytucjom finansującym:

- 1) dokonywanie wypłat zasiłków i zasiłków szkoleniowych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 0,5% wypłaconych kwot,
- 2) rozliczeń, spłaty i egzekucji pożyczek udzielonych z Funduszu Pracy, jeżeli koszty ich obsługi nie przekroczą 0,8% spłaconych kwot.

§ 6. 1. Dysponenti Funduszu Pracy są obowiązani sporządzać informacje, rozliczenia i analizy dotyczące Funduszu Pracy dla Ministra Pracy i Polityki Socjalnej oraz dla dysponentów wyższego stopnia w zakresie przez nich ustalonym.

2. Dysponent pierwszego stopnia sporządza roczną analizę gospodarki środkami Funduszu Pracy oraz efektywności ich wykorzystania i przekazuje ją Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej do 31 marca następnego roku za rok poprzedni.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27 maja 1992 r. w sprawie zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi (Monitor Polski Nr 18, poz. 137).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Miller*